

Ændringsforslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed

(Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet)) (L 114)

Af *erhvervs- og vækstministeren* tiltrådt af XXX:

Til § 1

1) Nr. 7 affattes således:

»7. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 23 som nye numre:

»24) Gruppe 1-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, som udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39 eller forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed omfattet af én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller et selskab, som i tre på hinanden følgende år har opfyldt mindst én af følgende betingelser, jf. dog § 11, stk. 3 og 6:

- a) Selskabets årlige bruttopræmie overstiger 5 mio. euro.
- b) Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser, eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, overstiger 25 mio. euro.
- c) Selskabet er en del af en koncern, og koncernens samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser, eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, overstiger 25 mio. euro.
- d) Selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som overstiger 0,5 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2,5 mio. euro af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 10 pct. af dets bruttopræmier eller 10 pct. af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.

25) Gruppe 2-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab.

26) Accessoriske risici: Forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 7, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 11, stk. 1, fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringsselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko. Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 kan ikke være accessoriske risici til andre forsikringsklasser.«

[Præcisering af definitionen af gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber]

2) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »§ 126, stk. 1 og 8« til: »§ 126, stk. 1 og 4«.«
[Konsekvensrettelse]

3) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»02. § 5, stk. 6, nr. 4, der bliver nr. 5, ophæves.«
[Konsekvensrettelse]

4) Nr. 17 og 18 udgår, og i stedet indsættes:

»03). I § 11 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet skal udøve virksomhed inden for én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende 5 år forventes at opfylde mindst én af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Stk. 4. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3.

Stk. 5. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3, skal opfylde kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, skal opfylde kapitalkravene i § 126 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Stk. 6. En virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab. Finanstilsynet godkender en ansøgning i henhold til 1. pkt., såfremt Finanstilsynet vurderer, at selskabet opfylder kapitalkravene i stk. 5, 1. pkt.

Stk. 7. Et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet ikke udøver virksomhed inden for én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, og når ingen af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, overskrides i tre på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i et af de kommende 5 år.

Stk. 8. Et forsikringsselskab, der ændrer status, skal straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.««

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 9-11

[Præcisering af kravene til henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber i forbindelse med ansøgning om tilladelse som forsikringsselskab og kriterierne for at opnå status som henholdsvis gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab samt kriterierne for at ændre status]

04. § 11, stk. 5, der bliver stk. 11, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 11.

[Konsekvensrettelse]

5) Efter nr. 41 indsættes som nye numre:

»05. I § 144, stk. 1, ændres »kapitalkravet i § 127« to steder til: »kravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

[Henvisningsændring]

06. I § 157, 2. pkt., ændres »UCITS og kapitalforeninger, der opfylder betingelserne i § 162, stk. 1, nr. 8« til: »UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de i § 157 a og § 157 b anførte begrænsninger«.

[Konsekvensrettelse]

07. Efter § 157 indsættes:

»§ 157 a. Vedtægterne for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal indeholde bestemmelser om,

1) at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på en investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen,

2) at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorer, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler,

3) at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan investere sin formue i likvide midler, herunder valuta, eller i de finansielle instrumenter, som er nævnt i bilag 5, i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., og

4) risikospredning, jf. § 157 b.

[Konsekvensrettelse]

§ 157 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået

aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 157 a, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.««

[Konsekvensrettelse]

6) Nr. 44 affattes således:

»§ 167. Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal forsikringsselskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over

- 1) aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, samt
- 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, skal endvidere føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi skal ikke registreres.

Stk. 4. Aktiverne i registrene efter stk. 1 og 2 skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede.

Stk. 5. Forsikringsselskabet skal kvartalsvist indberette til Finanstilsynet hvilke aktiver, der er registreret.

Stk. 6. Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registrene deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis tilsynet efter § 251 beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over

dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som panthaver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registrene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registrene.«

[Præciseringer]

7) Efter nr. 51 indsættes som nye numre:

»08. I § 226, *stk. 4*, ændres »§ 167, stk. 6 og 7« til: »§ 167, stk. 6«.«

[Konsekvensrettelse]

»09. I § 244, *stk. 1*, ændres »kapitalkravet i § 127« til: »kravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.«

[Henvisningsændring]

8) Efter nr. 53 indsættes som nyt nummer:

»010. I § 254, *stk. 7*, ændres »§ 159, stk. 1.« til: »§ 167, stk. 1, 1. pkt.«.«

[Konsekvensrettelse]

9) Efter nr. 56 indsættes som nyt nummer:

»011. I § 301, *stk. 2*, ændres »§ 11, stk. 4« til: »§ 11, stk. 10«.«

[Konsekvensrettelse]

10) Efter nr. 71 indsættes som nyt nummer:

»012. I § 355, *stk. 2, nr. 11*, ændres »§ 11, stk. 3« til: »§ 11, stk. 9«.«

[Konsekvensrettelse]

11) I den under *nr. 78* foreslåede ændring af § 373, *stk. 1*, ændres »§ 11, stk. 1, 3 og 4« til: »§ 11, stk. 1, 9 og 10«, og »og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5,« udgår.

[Konsekvensrettelse]

12) I den under *nr. 79* foreslåede ændring af § 373, *stk. 2*, ændres »§ 167, stk. 1, 3 og 5, § 175 b, stk. 8 og 9« til: »§ 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 8«, og »§ 283, stk. 1,« ændres til: »§ 283, stk. 1 og 2,«.«

[Konsekvensrettelse]

13) I den under *nr. 80* foreslåede ændring af § 373, *stk. 3*, indsættes efter »§ 126 f,«: », og i 2. *pkt.* ændres »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt.« til: »§ 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt.«

[Konsekvensrettelse]

14) Efter nr. 82 indsættes som nyt nummer:

»013. § 404 ophæves.«

[Konsekvensrettelse]

15) Efter nr. 83 indsættes som nyt nummer:

»014. § 416 ophæves.«
[Konsekvensrettelse]

Til § 2

16) I *stk. 1* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

[Konsekvensrettelse foranlediget af tilføjelse til lovens ikrafttrædelsesbestemmelse]

17) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* § 1, nr. 05, 09 og 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

[Tilføjelse til lovens ikrafttrædelsesbestemmelse pga. ændringsforslagets § 1, nr. 05 og 09]

B e m æ r k n i n g e r

§ 1

Til nr. 1

Med ændringsforslaget foreslås præciseringer i definitionen af et gruppe 1-forsikringsselskab, så det tydeliggøres, hvilke kriterier et eksisterende forsikringsselskab skal opfylde, for at være et gruppe 1-forsikringsselskab. Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringsforslaget til § 11 for virksomheder, der søger om tilladelse som forsikringsselskab. Med ændringsforslaget foretages præciseringer i tekst og opstilling af lovtæst, samt i de tilhørende bemærkninger. Det foreslås, at forsikringsselskaber, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra e, i lov om finansiel virksomhed, opdeles i to grupper, henholdsvis gruppe 1-forsikringsselskaber og gruppe 2-forsikringsselskaber. Med forslaget gennemføres dele af artikel 4 i solvens II-direktivet.

Opdelingen foreslås på baggrund af, at ikke alle forsikringsselskaber skal være omfattet af samtlige krav, der følger af gennemførelsen af solvens II-direktivet. De små og mindre komplekse forsikringsselskaber er undtaget fra direktivets anvendelsesområde og de selskaber, der falder i denne kategori, vil fremadrettet blive betegnet som gruppe 2-forsikringsselskaber.

Forslaget til § 5, stk. 1, nr. 24, indebærer bl.a., at eksisterende forsikringsselskaber, der i tre på hinanden følgende år overstiger nærmere fastsatte beløbsgrænser, vil være gruppe 1-forsikringsselskaber.

Beløbsgrænserne fremgår af de foreslåede § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d. Når et selskab skal vurdere, hvorvidt det er omfattet af definitionen for henholdsvis et gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab, skal selskabet tage udgangspunkt i de seneste tre regnskabsår for at fastlægge, om selskabet i de seneste tre år har overskredet en eller flere af beløbsgrænserne, og dermed skal kategoriseres som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Selskaber, der ikke er gruppe 1-forsikringsselskaber, betegnes efter det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 25, som gruppe 2-forsikringsselskaber.

Forslaget er ikke til hinder for, at gruppe 2-forsikringsselskaber kan søge om at blive omfattet af de regler, der gælder for gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. også bestemmelsens henvisning til § 11, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette ændringsforslags § 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af opdelingen af forsikringsselskaber i gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber.

Den foreslåede opdeling med definitionerne i § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, vil gøre det muligt at angive i de relevante lovbestemmelser, om de finder anvendelse på alle forsikringsselskaber eller alene på gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskaber. Dette skal medvirke til at gøre det lettere for selskaberne at overskue, hvilke krav i loven de skal efterleve. Gruppe 1-forsikringsselskaberne skal leve op til de nye krav, der stilles som følge af gennemførelsen af solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet, mens gruppe 2-forsikringsselskaberne med lovforslaget bliver omfattet af regler, som indeholder et krav om en minimumsbasiskapital samt regler om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov.

Forslaget til § 5, stk. 1, nr. 24, opstiller en række kriterier til fastlæggelse af, om et forsikringselskab er et gruppe 1-forsikringselskab. Såfremt et forsikringselskab på grund af arten, størrelsen eller kompleksiteten opfylder mindst én af betingelserne er selskabet et gruppe 1-forsikringselskab.

Det fremgår af bestemmelsen, at et forsikringselskab er et gruppe 1-forsikringselskab, hvis selskabet udøver grænseoverskridende virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, enten via en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i henhold til §§ 38 eller 39 i lov om finansiell virksomhed, der indeholder de nærmere regler, som selskaber, der udøver grænseoverskridende virksomhed, skal opfylde. Bestemmelsen sikrer således, at selskaber, der udøver virksomhed i flere lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil være omfattet af de regler, der gennemfører solvens II-direktivet og således er omfattet af de regler, der er harmoniseret på europæisk plan.

Det fremgår endvidere, at et forsikringselskab vil være et gruppe 1-forsikringselskab, såfremt selskabet udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre disse udgør accessoriske risici. Det følger af det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 26, at accessoriske risici er forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 7, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 11, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko.

Forsikringsklasserne 10-15 omfatter ansvars-, kredit- og kautionsforsikring.

Forsikringsklasse 10 er ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af færdselsloven lovpligtige.

Forsikringsklasse 11 er ansvarsforsikring for luftfartøjer. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af lov om luftfart lovpligtige.

Forsikringsklasse 12 er ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af søloven lovpligtige.

Forsikringsklasse 13 er almindelig ansvarsforsikring, der omfatter ethvert ansvar, der ikke er anført i forsikringsklasse 10-12.

Forsikringsklasse 14 er kreditforsikring. Kreditforsikring omfatter forsikring af almindelig insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring, som dækker en pantaver mod tab på pantelån, og landbrugsforsikring.

Forsikringsklasse 15 er kautionsforsikring, der omfatter direkte og indirekte kautionsforsikring.

I medfør af *litra a* er et forsikringselskab et gruppe 1-forsikringselskab, såfremt selskabets årlige bruttopræmie i tre på hinanden følgende år har oversteget 5 mio. euro. Beløbet er angivet i euro, og ved vurdering af om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på

den sidste dag i regnskabsperioden. Et forsikringsselskabs bruttopræmie er den indbetaling, der foretages til forsikringsselskabet. Bruttopræmier omfatter både de løbende indbetalinger og engangsbeløb.

Af *litra b og c* fremgår, at et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab, når selskabet, eller den koncern som selskabet indgår i, har samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, der har oversteget 25 mio. euro i tre på hinanden følgende år.

Forsikringsmæssige hensættelser er det samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som selskabet har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skal dække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke er betalt, som udgifter til forventede fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier. Beløbet er angivet i euro, og ved vurdering af om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden.

De forsikringsmæssige hensættelser opgøres i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 283, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 55, om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser.

Et forsikringsselskab vil i medfør af *litra d* være et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som i tre på hinanden følgende år har oversteget én af følgende beløbsgrænser: 1) 0,5 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2) 2,5 mio. euro af selskabets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 3) 10 pct. af selskabets bruttopræmier eller 4) 10 pct. af selskabets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.

Beløbene er angivet i euro, og ved vurdering af om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbene fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden.

Et forsikringsselskab, der udøver genforsikringsvirksomhed, overtager forsikringsmæssige risici fra et andet forsikringsselskab mod en præmie.

Forsikringsmæssige hensættelser er det samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som selskabet har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skal dække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke er betalt, som udgifter til forventede fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier.

Hvis et selskab ikke opfylder nogen af betingelserne, der er nævnt i § 5, stk. 1, nr. 24, er selskabet et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. den foreslåede definition i *nr. 25*. Gruppe 2-forsikringsselskaber vil

ikke fremover være reguleret på europæisk plan, hvorfor det er op til medlemslandene, hvorvidt og hvorledes de skal reguleres.

Det fremgår af dette ændringsforslags § 1, nr. 4, hvorledes selskaber på ansøgningstidspunktet skal forholde sig til kategoriseringen som henholdsvis et gruppe 1- eller et gruppe 2-forsikringsselskab. Endvidere fremgår det, hvorledes selskaber ændrer status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab eller fra at være et gruppe 2-forsikringsselskab til at være gruppe 1-forsikringsselskab. Der henvises til ændringsforslagets § 1, nr. 4, og de tilhørende bemærkninger for nærmere information herom.

Det foreslås, at der i § 5, *stk. 1, nr. 26*, indføres en definition af accessoriske risici. Begrebet anvendes allerede på forsikringsområdet uden at være klart defineret, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at indsætte en definition i lov om finansiel virksomhed i sammenhæng med gennemførelsen af solvens II-direktivet. Bestemmelsen gennemfører solvens II-direktivets artikel 16.

Et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse til en primær risiko, som er omfattet af bilag 7, kan ligeledes dække de risici, der er omfattet af en anden forsikringsklasse, uden at der skal indhentes tilladelse til dækning af sådanne risici. Det er en betingelse, at de accessoriske risici indgår i den primære risiko og angår det forhold, der er dækket af den aftale, der dækker den primære risiko. Det vil sige, at den accessoriske risiko skal være tæt forbundet med den forsikringsklasse, som forsikringsselskabet har tilladelse til at udøve virksomhed indenfor.

Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 (kredit-, kautions- og retshjælpsforsikring) kan ikke være accessoriske risici til andre klasser. Retshjælpsforsikring, omfattet af klasse 17, kan dog betragtes som en accessorisk risiko til klasse 18 (assistance), når hovedrisikoen kun vedrører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejser eller fravær fra bopælen eller det sædvanlige opholdssted. Retshjælpsforsikring kan ligeledes betragtes som accessorisk risiko, når den er knyttet til tvister eller risici, som skyldes brug af søfartøjer, eller som kan henføres til sådan brug, jf. forsikringsklasse 12.

Til nr. 2

§ 5, *stk. 6, nr. 2*, der med lovforslaget bliver nr. 3, angiver, at begrebet solvensbehov skal forstås i overensstemmelse med en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, herunder § 126, *stk. 1 og 8*. Med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås, at § 126 nyaffattes, således at bestemmelsen fremadrettet alene regulerer solvensreglerne for de såkaldte gruppe 2-forsikringsselskaber. Disse solvensregler indebærer en forenkling i forhold til de regler, der i dag gælder for alle forsikringsselskaber. Fremadrettet vil kravet om, at selskaberne skal opgøre deres individuelle solvensbehov fremgå af § 126, *stk. 4*, og ikke af § 126, *stk. 8*. Derfor skal henvisningen i § 5, *stk. 6, nr. 2*, der bliver nr. 3, ændres fra en henvisning til § 126, *stk. 1 og 8*, til en henvisning til § 126, *stk. 1 og 4*. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 3

§ 5, *stk. 6, nr. 4*, der med lovforslaget bliver nr. 5, angiver, at begrebet kapitalkrav skal forstås i overensstemmelse med § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslagets § 1, nr. 34, foreslås § 127 ophævet, da begrebet kapitalkrav med gennemførelsen af solvens II-direktivet afløses af

begreberne solvenskapital- og minimumskapitalkrav. Dermed bliver § 5, stk. 6, nr. 4, der bliver nr. 5, overflødig og ændringsforslaget ophæver derfor bestemmelsen.

Til nr. 4

Med ændringsforslaget foreslås en præcisering af kravene til henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber i forbindelse med ansøgning om tilladelse som forsikringsselskab og kriterierne for at opnå status som henholdsvis gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab samt kriterierne for at ændre status.

Med forslaget gennemføres dele af artikel 4 i solvens II-direktivet.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at en virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet skal udøve virksomhed inden for én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende fem år forventes at opfylde mindst én af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Den fremadrettede vurdering vil indgå som en del af selskabets driftsplan, der i henhold til § 18 i lov om finansiel virksomhed skal indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed.

Selskabet skal i denne driftsplan bl.a. beskrive deres forretningsmodel og budgetter, samt den forventede størrelse af de fremtidige bruttopræmier og forsikringsmæssige hensættelser. Herved kan Finanstilsynet vurdere, hvorvidt selskabet skal kategoriseres som et gruppe 1- eller et gruppe 2-forsikringsselskab.

Der henvises til dette ændringsforslags § 1, nr. 1, og de tilhørende bemærkninger for en nærmere beskrivelse af de beløbsmæssige grænser i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 4*, at en virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. *stk. 3*.

Herved sikres det, at et selskab, der på ansøgningstidspunktet ikke planlægger at udøve grænseoverskridende virksomhed, virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 og ikke i følge deres driftsplan forventer at overskride beløbsgrænserne efter § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, i løbet af de kommende fem år, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 5*, at en virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. *stk. 3*, skal opfylde kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. *stk. 4*, skal opfylde kapitalkravene i § 126 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Bestemmelsen fastsætter således forskellige krav til virksomheder, der søger om tilladelse efter lovforslagets ikrafttræden, alt efter om disse forventes at opnå status som gruppe 1-

forsikringsselskaber eller gruppe 2-forsikringsselskaber efter § 11, stk. 3 eller 4, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomheder, der søger om tilladelse efter § 11, stk. 1, skal have en kapital, der mindst udgør et givent beløb, afhængigt af om virksomheden opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab eller et gruppe 2-forsikringsselskab.

En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, skal kunne godtgøre, at den opfylder kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 33.

Virksomheden skal ved ansøgningen godtgøre, at de fremover vil råde over et kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet efter § 126 c og et basiskapitalgrundlag til dækning af minimumskapitalkravet. Endvidere skal virksomheden godtgøre, at den råder over et basiskapitalgrundlag til dækning af den nedre grænse for minimumskapitalkravet, jf. § 126 d, stk. 5.

Den nedre grænse for minimumskapitalkravet er et fastsat beløb, der varierer alt efter den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver jf. det foreslåede § 126 d, stk. 5. Eksempelvis er der fastsat en beløbsgrænse på 3,7 mio. euro for livsforsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8, samt skadesforsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7. For skadesforsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18 i bilag 7 er den fastsatte beløbsgrænse 2,5 mio. euro. Beløbsgrænserne bliver løbende taget op til revision af Kommissionen.

En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, skal godtgøre, at den opfylder kapitalkravene i § 126 i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 32.

Virksomheden skal ved ansøgningen godtgøre, at den råder over en basiskapital, der mindst udgør et beløb svarende til det i § 126 nævnte, det vil sige, at virksomheden skal være i besiddelse af en tilstrækkelig basiskapital til at dække såvel kravet til minimumsbasiskapitalen, der er et fastsat beløb, der varierer alt efter den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver, og at virksomheden skal være i stand til at opfylde sit individuelle solvensbehov.

For nærmere information om solvensreglerne for gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32 og nr. 33.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 6*, at en virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. *stk. 4*, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Af betragtning nr. 5 til præambelen til solvens II-direktivet fremgår, at et forsikringsselskab har mulighed for at ansøge om at være omfattet af reglerne i solvens II-direktivet, selvom selskabet falder uden for anvendelsesområdet. I overensstemmelse hermed fremgår det af forslaget, at gruppe 2-forsikringsselskaber har mulighed for at blive omfattet af de samme krav, der stilles til gruppe 1-forsikringsselskaberne. Ved ansøgningen skal gruppe 2-forsikringsselskabet godtgøre, at det opfylder kapitalkravene i det foreslåede § 11, stk. 5, 1. pkt. Hvis selskabet opfylder kravene, vil det herefter opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 7*, at et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet ikke udøver virksomhed inden for én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, og når ingen af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, overskrides i tre på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i et af de kommende 5 år.

Statusændringen har virkning fra det fjerde år.

Bestemmelsen præciserer således, hvornår et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 8*, at et forsikringsselskab, der ændrer status, straks skal underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.

Kriterierne for vurderingen af til hvilken kategori et eksisterende forsikringsselskab hører, fremgår af det foreslåede § 11, stk. 3, og den foreslåede definition af gruppe 1-forsikringsselskaber i § 5, stk. 1, nr. 24, som affattet ved dette ændringsforslags § 1, nr. 1.

Af *stk. 7* fremgår, hvornår et selskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab. Af § 5, stk. 1, nr. 24, fremgår det, at selskaber, der udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, eller udøver virksomhed inden for én eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, vil være et gruppe 1-forsikringsselskab. Såfremt et gruppe 2-forsikringsselskab udvider sin forretningsmodel til at omfatte denne type virksomhed, vil selskabet således ændre status fra at være et gruppe 2-forsikringsselskab til at være et gruppe 1-forsikringsselskab. Endvidere vil gruppe 2-forsikringsselskaber, der i tre på hinanden følgende år overstiger én af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, fra det fjerde år ændre status til et gruppe 1-forsikringsselskab.

For at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med forsikringsselskaberne, er det nødvendigt, at selskaberne straks underretter Finanstilsynet om en sådan ændring, da dette har betydning for, hvilket regelsæt Finanstilsynet skal føre tilsyn efter.

Selskabet skal senest 8 arbejdsdage efter underretningen til Finanstilsynet indsende dokumentation for baggrunden for statusændringen, så Finanstilsynet har mulighed for at kontrollere, at betingelserne i *stk. 6* og § 5, stk. 1, nr. 24, som affattet ved dette ændringsforslags § 1, nr. 1, er opfyldt. De tilsynsmæssige krav til gruppe 2-forsikringsselskaber er lempeligere end de, der gælder for gruppe 1-forsikringsselskaber, hvorfor det er vigtigt, at Finanstilsynet kan efterprøve kategoriseringen af det enkelte selskab.

Om ændringsforslaget, hvorved § 11, *stk. 5*, der bliver *stk. 11*, ophæves, bemærkes følgende:

Med ændringsforslaget foretages en konsekvensrettelse som følge af det med ændringsforslagets foreslåede nye § 11, stk. 5. Det foreslås, at det gældende *stk. 5*, der bliver nr. 11, ophæves. Den gældende § 11, stk. 5, indeholder krav om, at virksomheder, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, skal have en basiskapital, der mindst udgør et beløb svarende til det i den gældende § 126 nævnte. Da solvensreglerne for såvel gruppe 1-

og gruppe 2-forsikringsselskaber revideres med lovforslaget, er der behov for, at der i § 11 fremgår differentierede krav til henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber, der søger om tilladelse. Dette er sikret ved den foreslåede § 11, stk. 5. Det medfører, at det gældende stk. 5, der bliver stk. 11, skal udgå, og på den baggrund foreslås det ophævet.

Til nr. 5

Ændringsforslaget, hvorved der foreslås en ændring af § 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, gennemfører en konsekvensrettelse, som ved en fejl ikke blev foretaget ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, der trådte i kraft den 31. marts 2014. Med denne lov blev der bl.a., som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), foretaget en række konsekvensændringer af lov om finansiel virksomhed, da der var forhold i loven, som fremadrettet ville blive reguleret i CRR. Et af de forhold, som fremadrettet er reguleret i CRR er kapitalkravet for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Kapitalkravene for disse finansielle virksomheder fremgår af CRR del III, og derfor ændredes § 127 i lov om finansiel virksomhed, således at den kun omhandlede kapitalkrav for forsikringsselskaber. Da § 144, stk. 1, bl.a. henviser til et pengeinstituts manglende opfyldelse af kapitalkravet, skal der i bestemmelsen rettelig henvises til de i CRR indeholdte regler om kapitalkrav for pengeinstitutter, og ikke § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med ændringsforslaget foreslås derfor at ændre henvisningen i § 144, stk. 1, så der henvises til de artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), som vedrører kapitalkrav for pengeinstitutter.

Om ændringsforslaget, hvorved der foreslås en ændring af § 157, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, bemærkes følgende:

Efter den gældende § 157, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed er det muligt for investeringsforvaltningsselskaber at investere deres kapitalgrundlag i andele i UCITS og kapitalforeninger, som opfylder betingelserne i § 162, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. § 162, stk. 1, fastsætter i dag regler for forsikringsselskabers og pensionskassers anbringelse af midler, herunder fastsætter § 162, stk. 1, nr. 8, at forsikringsselskaber og pensionskasser har mulighed for at investere i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de begrænsninger, som fremgår af §§ 162 a og 162 b i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophævet. Bestemmelsen i § 162, stk. 1, nr. 8, skal dog fortsat være gældende for investeringsforvaltningsselskaber, hvorfor bestemmelsen med ændringsforslaget foreslås videreført i § 157, 2. pkt. Med videreførelsen præciseres det samtidig, at investeringsforvaltningsselskaber som hidtil kan investere deres kapitalgrundlag i andele i udenlandske investeringsinstitutter.

Om ændringsforslaget, hvorved der foreslås indsat nye §§ 157 a og 157 b i lov om finansiel virksomhed, bemærkes følgende:

§ 162, stk. 1, nr. 8, henviser til §§ 162 a og 162 b, der som nævnt foreslås ophævet. Bestemmelserne omhandler forsikringsselskabers og pensionskassers anbringelse af midler og

likviditet, men henvisningen i § 157, 2. pkt., til § 162, stk. 1, nr. 8, medfører, at bestemmelserne også finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler og likviditet, og de foreslås derfor med ændringsforslaget videreført som § 157 a og § 157 b. Der foreslås ikke materielle ændringer i bestemmelserne, og der er således alene tale om konsekvensændringer. Nedenfor beskrives de videreførte bestemmelser nærmere.

§§ 162 a og 162 b, der nu videreføres i §§ 157 a og 157 b, blev indført ved lov nr. 615 af 12. juli 2013. Baggrunden for indførelsen af bestemmelserne var en følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternativ investeringsfonde (FAIF-direktivet) i lov nr. 598 af 12. juli 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Med lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indførtes en ny foreningstype, kapitalforeninger. Baggrunden herfor var, at de hidtidige specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger samt godkendte og ikkegodkendte fåmandsforeninger, der var reguleret i lov om investeringsforeninger m.v., skulle lade sig afvikle eller ændre status til kapitalforeninger, omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. For at sikre, at forsikringselskaber og pensionskasser kunne fortsætte deres hidtidige investeringer i medfør af § 159 i lov om finansiel virksomhed var det nødvendigt at stille krav om, at kapitalforeninger skal fastsætte begrænsninger i deres virksomhed i vedtægterne.

Som nævnt ovenfor skal reglerne i §§ 162 a og 162 b videreføres for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber.

Med den foreslåede videreførelse af de to bestemmelser i §§ 157 a og 157 b fremgår det, hvilke betingelser en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut skal opfylde for, at et investeringsforvaltningsselskab kan placere selskabets kapitalgrundlag i andele i kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut i henhold til § 157 i lov om finansiel virksomhed.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 1, fastsætte, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen. Kravet om indløsning af formuen gælder tilsvarende for danske UCITS i medfør af § 74 i den gældende lov om investeringsforeninger m.v.

Kapitalforeninger kan etableres på forskellige måder, men for at sikre en investorbeskyttelse, som svarer til den, der gælder for danske UCITS i medfør af § 74 i lov om investeringsforeninger m.v., er det nødvendigt, at det eksplicit fremgår af kapitalforeningens vedtægter, at investorens andel af formuen på investors anmodning skal indløses med midler, der hidrører fra formuen. Dette krav medfører, at investeringsforvaltningsselskaber, der har investeret i andele i en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut, altid vil kunne afhænde dem uanset, om der er eksterne købere til andelene eller ej.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 2, fastsætte, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån, bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorers andele af formuen, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler. Den tidligere gældende lov om investeringsforeninger m.v. fastsatte sådanne krav for specialforeninger m.v., men da disse bestemmelser udgik som følge af gennemførelsen af FAIF-direktivet i lov om forvaltere af

alternative investeringsfonde m.v., var det nødvendigt at stille krav om, at kapitalforeninger fremover skulle fastsætte begrænsninger i deres virksomhed i vedtægterne for, at det fortsat var muligt for forsikringsselskaber og pensionskasser af investere i foreningernes andele i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed § 159, jf., § 162, stk. 1. Baggrunden for kravet er hensynet til beskyttelse af investorerne i foreningen. Tilsvarende gælder for udenlandske investeringsinstitutter omfattet af bestemmelsen.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 3, fastsætte, at afdelinger i foreningen eller investeringsinstituttet skal placere deres formue i likvide midler, herunder valuta, samt de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte finansielle instrumenter i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. og i nr. 4 er det fastsat, at vedtægterne skal indeholde bestemmelser om risikospredning, som er nærmere beskrevet i det foreslåede § 157 b. Der henvises til bemærkningerne nedenfor.

Kravene skal sikre, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kan investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i §§ 157 a og 157 b skal afspejle de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, som tidligere var gældende for specialforeninger i den tidligere gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er f.eks. tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked.

Endvidere foreslås det i § 157 b, at der skal være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 1-5 nævnte grænser. Bestemmelsen er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 157 b, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 157 b. Såfremt afdelinger af kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter ikke opfylder betingelserne i § 157 b, kan investeringsforvaltningsselskaber ikke placere selskabets kapitalgrundlag heri, idet afdelingerne ikke vil være omfattet af § 157, 2. pkt. Forslaget viderefører de tidligere gældende risikospredningsregler for de tidligere specialforeninger, således at de nu gælder for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter. Forslaget benytter terminologien finansielle instrumenter, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er instrumenter. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men f.eks. fondsregler, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 1490 af 23. december 2014 blev opbygningen af § 157 b ændret, ligesom det med bestemmelsen blev fastslået, at kapitalforeninger omfattet af § 157, 2. pkt. i lov om finansiel virksomhed, skulle have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS.

Efter stk. 2 er det muligt for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter at investere deres formue i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., som vedrører instrumentregler. Dermed er det muligt for kapitalforeninger og udenlandske

investeringsinstitutter at placere deres midler i finansielle instrumenter, som svarer til de instrumenter, som danske UCITS kan investere i.

I medfør af *stk. 3* må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i *stk. 3, nr. 1*, og *stk. 3, nr. 2*, nævnte tilfælde. Undtagelserne i *stk. 3, nr. 1*, og *stk. 3, nr. 2*, er alternative og det er således muligt for en afdeling at udnytte enten en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af *stk. 3, nr. 1*, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, *stk. 1, nr. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, *stk. 1, nr. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. Det samme gør sig gældende for *stk. 4*.

Det foreslås, at det i medfør af *stk. 5* skal være muligt for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut at investere selskabets formue i andele i afdelinger af UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter. Det er et krav, at vedtægterne skal indeholde begrænsningerne som anført i § 157 a, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter. Bestemmelsen svarer til de regler, som gjaldt for de tidligere specialforeninger. Der er således tale om en videreførelse af reglerne for de tidligere specialforeninger, som har været videreført i § 162 b, *stk. 5*, og som nu foreslås videreført i § 157 b, *stk. 5*. Baggrunden for at videreføre de tidligere regler for specialforeninger var, at man ikke fandt grund til at indsnævre kapitalforeningernes og de udenlandske investeringsinstitutters mulighed for at investere i afdelinger af UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, som opfylder ovenfor nævnte betingelser.

Til nr. 6

Med ændringsforslaget foretages præciseringer i tekst og opstilling af lovtekst, samt i de tilhørende bemærkninger. Lovteksten til *stk. 4* præciseres så det tydeliggøres, at aktiverne i registrene efter *stk. 1* og *2*, alene skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede. I lovteksten til *stk. 6* præciseres, at Finanstilsynets adgang til at kræve aktiverne deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet gælder begge registre, jf. bestemmelsens *stk. 1* og *2*. Derudover indebærer ændringsforslaget en ændret opstilling af lovteksten, da det vurderes at give en mere logisk opbygning af bestemmelsen at bytte om på placeringen af *stk. 3* og *5*.

Nedenfor følger en gengivelse af de specielle bemærkninger til den med lovforslaget foreslåede nyaffattelse af § 167 med de tilpasninger, der følger af ændringsforslaget. Det præciseres i denne forbindelse nedenfor, at lovforslagets ophævelse af bl.a. den udtømmende liste over aktiver i § 162, der kan indgå blandt de aktiver, der anvendes til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser,

medfører, at alle aktiver, som selskabet råder over, fremadrettet vil kunne medtages i registrene. Det præciseres yderligere, at bestemmelsen ikke indebærer, at andres gyldigt stiftede panterettigheder kan tilsidesættes. Dette medfører, at såfremt et forsikringssselskab fejlagtigt medtager et aktiv i registrene, som en tredjepart har en gyldigt stiftet panterettighed over, vil den gyldigt stiftede panterettighed ikke fortrænges som følge af registreringen af aktivet.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af §§ 167 og 169 i den gældende lov om finansiel virksomhed og omhandler registreringssystemet for forsikringssselskaber.

§ 167 foreslås nyaffattet, da §§ 159-166, der indeholder de gældende investeringsregler, foreslås erstattet af en ny § 158, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 43, med tilhørende bemærkninger, og den nuværende § 167 indeholder en række henvisninger til de gældende investeringsregler i §§ 159-166. Herudover indebærer forslaget en række præciseringer af den gældende bestemmelse i § 167.

Ophævelsen af bl.a. den udtømmende liste over aktiver i § 162, der kan indgå blandt de aktiver, der anvendes til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, medfører, at alle aktiver, som selskabet råder over, fremadrettet vil kunne medtages i registrene.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal forsikringssselskaber have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Det fremgår af *nr. 1*, at der skal føres et register over aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser udgøres af den uforfaldne gæld, som udspringer af indgåede forsikringsaftaler. For at sikre forsikringstagerne stilles der derfor krav om, at forsikringssselskabet opretter et register over aktiver af samme værdi som de forsikringsmæssige hensættelser.

Når forsikringssselskabet udvælger de aktiver, der skal dække de forsikringsmæssige hensættelser, er det nødvendigt, at udvælgelsen sker således, at der opstår en vis overdækning på aktiverne i forhold til hensættelsernes størrelse. Overdækningens størrelse afgøres ved et begrundet skøn foretaget af forsikringssselskabets ledelse. Forsikringssselskabet kan ikke uden nærmere overvejelser blot beslutte at registrere samtlige aktiver, da alle selskabets midler i så fald reserveres til én gruppe af kreditorer – forsikringstagerne. En sådan reservation muliggør en tilsidesættelse af registeret ved en efterfølgende domstolsprøvelse, hvorved forsikringstagerne mister deres fortrinsstilling og indgår på lige fod med de øvrige kreditorer.

Det fremgår af *nr. 2*, at der udover registreringen efter nr. 1, skal ske registrering af værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser, så det specifikt fremgår af registeret hvilke finansielle kontrakter, der er reserveret til fyldestgørelse af forsikringstagerne, og disse således kan identificeres i tilfælde af at forsikringssselskabet tages under administration eller går konkurs. Disse finansielle kontrakter kan f.eks. være aftaler om køb af danske statsobligationer på et givent fremtidigt tidspunkt (en

terminsaftale), aftaler om køb af en aktie eller et aktieindeks på termin eller aftaler, der følger renteutviklingen.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, endvidere registrere aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Efter det foreslåede *stk. 3* finder kravet om registrering ikke anvendelse for lån mod sikkerhed i egne livsforsikrings-policer inden for disses genkøbsværdi. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor forsikringstageren har lånt et beløb i sit livsforsikringsselskab og givet transport til långiver i sin pensionsordning som sikkerhed for lånet. Muligheden eksisterer ikke i nyere forsikringsaftaler og dette forekommer derfor kun i helt særlige tilfælde og er således ikke udbredt. I det omfang selskabet har udvalgt policelån til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, vil de registrerede aktiver ikke nødvendigvis modsvare hensættelsernes værdi. Baggrunden herfor er, at der i denne situation ikke er noget behov for den sikkerhed, som en registrering i registeret tilsiger, da et policelån i princippet medfører, at selskabet gennem modregningsadgang opnår sikkerhed i egne forpligtelser.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at aktiverne, der er registreret i medfør af bestemmelsens *stk. 1* og *2* alene skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede. Det indebærer, at forsikringstagerne kan blive fyldestgjort af de pågældende aktiver forud for de øvrige kreditorer. De aktiver, der indgår i registrene efter *stk. 1* og *2*, kan alene indgå med den værdi, som tilkommer forsikringsselskabet. Hvis forsikringsselskabet ikke er enerettighedshaver over et aktiv, indgår aktivet i registrene med en forholdsmæssig værdi svarende til værdien af forsikringsselskabets del af aktivet. Bestemmelsen indebærer ikke, at andres gyldigt stiftede panterrettigheder kan tilsidesættes. Dette medfører, at såfremt et forsikringsselskab fejlagtigt medtager et aktiv i registrene, som en tredjepart har en gyldigt stiftet panterrettighed over, vil den gyldigt stiftede panterrettighed ikke fortrænges som følge af registreringen af aktivet.

Efter det foreslåede *stk. 5* skal forsikringsselskaberne indberette hvilke aktiver, der indgår i registeret, kvartalsvist til Finanstilsynet. Forsikringsselskaber, der udøver virksomhed efter bilag 7 i lov om finansiel virksomhed skal indberette oplysninger efter såvel *stk. 1* og *2* i denne bestemmelse. De nærmere regler omkring indberetningen forventes fastsat i bekendtgørelsesform, jf. *stk. 7*.

Efter det foreslåede *stk. 6* kan Finanstilsynet kræve aktiverne i registeret eller registrene, jf. bestemmelsens *stk. 1* og *2*, deponeret og pantsat, hvis tilsynet efter § 251 i lov om finansiel virksomhed beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver som led i foranstaltningerne efter §§ 248-248 b, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 52, samt efter § 249, *stk. 1*, og § 250, *stk. 1*. Ved at kræve de registrerede aktiver deponeret, gives selskabet i første omgang lejlighed til selv at rette op på det forhold, der har medført, at Finanstilsynet har begrænset eller forbudt selskabets rådighed over dets aktiver, under skærpet tilsyn af Finanstilsynet. Såfremt det ikke lykkes selskabet selv at rette op på forholdet, kan Finanstilsynet tage selskabets bestand under administration i henhold til kapitel 15 i lov om finansiel virksomhed.

Beslutningen om at kræve aktiverne i et eller begge registre deponeret betyder, at Finanstilsynet skal registreres som pantehaver. Pantsætning til fordel for Finanstilsynet sker efter dansk rets almindelige regler herom. De øvrige kreditorer samt aftaleerhververe gøres hermed særskilt

opmærksom på, hvilke aktiver, der tjener til sikring af forsikringstagerne, da de traditionelle sikringsakter er blevet iagttaget. Tilbagegiver Finanstilsynet aktiverne til forsikringsselskabet skal de foretagne sikringsakter ophæves. Endelig skal enhver ændring i den deponerede aktivmasse godkendes af Finanstilsynet og noteres i registrene, så længe aktiverne i registrene er deponeret.

Det foreslåede *stk. 7* bemyndiger Finanstilsynet til at udstede nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registrene. Bemyndigelsen forventes benyttet til at tilpasse den eksisterende bekendtgørelse nr. 922 af 28. september 2009 om registrering af aktiver i direkte tegnende forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, firmapensionskasser og filialer i Danmark af udenlandske direkte tegnende forsikringsselskaber. På grund af den med dette lovforslag foreslåede ophævelse af §§ 158-166 er der behov for at ændre visse regler i bekendtgørelsen. Der kan tillige blive behov for at udvide indholdet af bekendtgørelsen, hvorfor bemyndigelsesbestemmelsen med forslaget udvides til tillige at omfatte regler om registerets indhold og opgørelse af aktiverne i registeret.

Til nr. 7

Ændringsforslaget, hvorved der foreslås en ændring af § 226, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed, gennemfører en konsekvensrettelse, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 167. Nyaffattelsen indebærer bl.a. en sammenskrivning af gældende *stk. 6* og *7*, i *stk. 6*, hvorfor den gældende henvisning i § 226, *stk. 4*, til § 167, *stk. 6* og *7*, skal rettes i overensstemmelse hermed.

Ændringsforslaget, hvorved der foreslås en ændring af § 244, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, gennemfører en konsekvensrettelse som ved en fejl ikke blev foretaget ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, der trådte i kraft den 31. marts 2014. Med denne lov blev der bl.a., som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), foretaget en række konsekvensændringer af lov om finansiel virksomhed, da der var forhold i loven, som fremadrettet ville blive reguleret i CRR. Et af de forhold, som fremadrettet blev reguleret i CRR var kapitalkravet for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Kapitalkravene for disse finansielle virksomheder fremgår af CRR del III, og derfor ændredes § 127 i lov om finansiel virksomhed, således at den fremadrettet kun omhandlede kapitalkrav for forsikringsselskaber. Da § 244, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, bl.a. henviser til et pengeinstituts manglende opfyldelse af kapitalkrav, eller nærliggende risiko herfor, skal der i bestemmelsen retteligt henvises til de i CRR indeholdte regler om kapitalkrav for pengeinstitutter, og ikke § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med ændringsforslaget foreslås derfor at ændre henvisningen i § 244, *stk. 1*, så der henvises til de artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), som vedrører kapitalkrav for pengeinstitutter.

Til nr. 8

Da det med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås, at §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophæves, skal der ikke i § 254, *stk. 7*, i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 159, *stk. 1*. Denne bestemmelse foreskriver i dag, at forsikringsselskaber og pensionskasser skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til de forsikringsmæssige hensættelser. Dette krav følger efter lovforslaget af § 167, *stk. 1*, 1. pkt., hvorfor henvisningen i § 254, *stk. 7*, skal

ændres fra en henvisning til § 159, stk. 1, til en henvisning til § 167, stk. 1, 1. pkt. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 9

Da det med ændringsforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 301, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 11, stk. 4. Denne bestemmelse foreskriver i dag bl.a., at forsikringsselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab, og at gensidige forsikringsselskaber har pligt til i deres navn at benytte betegnelsen »gensidigt selskab« eller deraf dannede forkortelser eller på anden tydelig måde angive deres egenskab af gensidigt selskab. Dette krav følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 10, hvorfor henvisningen i § 301, stk. 2, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 4, til en henvisning til § 11, stk. 10. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 10

Da det med ændringsforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 355, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 11, stk. 3. Denne bestemmelse foreskriver, at forsikringsselskaber har eneret til at benytte betegnelserne »forsikringsselskab«, »gensidigt selskab«, »captivegenforsikringsselskab« og »pensionskasse« i deres navn. Dette krav følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 9, hvorfor henvisningen i § 355, stk. 2, nr. 11, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 3, til en henvisning til § 11, stk. 9. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 11

Da det med ændringsforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 11, stk. 1, 3 og 4. Disse bestemmelser foreskriver i dag bl.a., at forsikringsselskaber skal have tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed (§ 11, stk. 1), at forsikringsselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab (§ 11, stk. 3), og at forsikringsselskaber har eneret til at benytte betegnelserne »forsikringsselskab«, »gensidigt selskab«, »captivegenforsikringsselskab« og »pensionskasse« i deres navn (§ 11, stk. 4). Kravene i § 11, stk. 3 og 4, følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 9 og 10, hvorfor henvisningen i § 373, stk. 1, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 1, 3 og 4, til en henvisning til § 11, stk. 1, 9 og 10.

Da det med ændringsforslagets § 1, nr. 14, foreslås, at ophæve overgangsbestemmelsen i § 404 i lov om finansiel virksomhed, skal der ikke længere være en henvisning til denne bestemmelse i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringsforslaget gennemfører disse korrektioner.

Til nr. 12

Ændringsforslaget indebærer, at det skal være muligt at straffe overtrædelse af § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 8, og § 283, stk. 1 og 2, med bøde. Der er tale om konsekvensrettelser, som følge af de

korrektioner i lovforslaget, som foretages ved dette ændringsforslag, ligesom forslaget korrigerer fejl i lovforslaget.

Med ændringsforslaget foreslås, at § 167 nyaffattes og henvisningerne hertil i straffebestemmelsen skal derfor samtidig tilpasses. Samtidig foreslås § 167, stk. 2, også strafbelagt, hvilket ved en fejl ikke er foreslået i lovforslaget, Endvidere foreslås det, at henvisningen i lovforslagets § 1, nr. 79, til § 175 b, stk. 9, udgår, da bestemmelsen vedrører en bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om koncernspecifikke områder, og overtrædelse heraf derfor ikke skal strafbelægges. Endelig foreslås det, at der i § 373, stk. 2, tilføjes en henvisning til § 283, stk. 2, der omhandler den rapport om koncernens solvens og finansielle situationer, som den øverste modervirksomhed i en koncern skal offentliggøre og den uddybende rapport om samme forhold, som den øverste modervirksomhed i en koncern skal indsende til Finanstilsynet, da overtrædelse af denne bestemmelse ikke kun skal være strafbelagt for enkeltsselskaber, men også bør være strafbelagt på koncernniveau.

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens kapitel 5, jf. § 373, stk. 5, der ikke foreslås ændret ved dette lovforslag.

§ 167, stk. 1-3 og 5 i lov om finansiel virksomhed:

Som følge af at § 167 nyaffattes, foreslås § 373, stk. 2, ændret.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 167 foretages en præcisering af bestemmelsen vedrørende forsikringsselskabernes registrering af aktiver. Da selskaberne fortsat skal kunne ifalde bødestraf, såfremt de ikke overholder kravene til registrering af aktiver foreslås det derfor, at overtrædelse af § 167, stk. 1-3 og 5, kan straffes med bøde.

Et forsikringsselskab vil dermed kunne ifalde bødestraf såfremt selskabet ikke har en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, og selskabet ikke fører et register over disse aktiver, jf. *stk. 1*, hvis et selskab, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7 ikke fører et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning, jf. *stk. 2*, hvis selskabet registrerer lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer, jf. *stk. 3*, eller hvis selskabet ikke indberetter de registrerede aktiver kvartalsvis, jf. *stk. 5*.

Formålet med registret er at sikre forsikringstagerne og de begunstigede en fortrinsstilling i forhold til forsikringsselskabets registrerede aktiver og en manglende overholdelse af § 167, stk. 1-3 og 5, vil derfor indebære, at forsikringstagerne udsættes for en risiko for tab, hvis selskabet skulle gå konkurs eller blive taget under administration.

§ 175 b, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed:

En manglende årlig opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen, jf. § 175 b, stk. 8, kan påvirke såvel risikostyringen, som Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med den øverste modervirksomhed og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagernes interesser. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 175 b, stk. 8, kan straffes med bøde.

Den øverste modervirksomhed vil dermed kunne ifalde bødestraf, hvis virksomheden ikke opgør koncernens solvenskapitalkrav årligt, eller ikke indsender denne opgørelse senest 20 arbejdsdage efter den 31. december.

§ 283, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed:

Formålet med at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om selskabets solvens og finansielle situation samt indsende en uddybende rapport om samme forhold til Finanstilsynet er, at øge gennemsigtigheden vedrørende selskabernes kapitalforhold og økonomiske stilling og at give tilsynet relevante og pålidelige oplysninger om selskabernes solvensmæssige situation. En manglende offentliggørelse eller indsendelse af disse rapporter vil derfor påvirke gennemsigtigheden af et selskabs kapitalforhold og økonomiske stilling, samt Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med selskabet og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagernes interesser.

Det foreslås derfor, at § 283, stk. 1, kan straffes med bøde.

Et gruppe 1-forsikringsselskab vil dermed kunne ifalde bødestraf, såfremt selskabet ikke offentliggør en rapport om solvens og finansiel situation eller ikke indsender en uddybende rapport om solvens og finansiel situation til Finanstilsynet.

En manglende offentliggørelse af rapporten om solvens og finansiel situation på koncernniveau, jf. § 283, stk. 2, vil påvirke gennemsigtigheden af koncernens kapitalforhold og økonomiske stilling, og en manglende indsendelse af en uddybende rapport om solvens og finansiel situation på koncernniveau til Finanstilsynet påvirker tilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med selskabet og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagernes interesser.

Det foreslås derfor, at § 283, stk. 2, kan straffes med bøde.

Den øverste modervirksomhed i en koncern vil dermed kunne ifalde bødestraf, såfremt virksomheden ikke offentliggør en rapport om koncernens solvens og finansielle situation eller ikke indsender en uddybende rapport om koncernens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

Til nr. 13

Der foreslås en ændring til lovforslagets § 1, nr. 80. Den foreslåede ændring foranlediges af, at der i lovforslaget ved en fejl ikke er foretaget en konsekvensrettelse af henvisningen til § 351, stk. 4, 3. pkt., i § 373, stk. 3, 2. pkt. Da det med lovforslagets § 1, nr. 64, foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i § 351 bliver bestemmelsens nuværende stk. 4-8 herefter til stk. 5-9. Det vil dermed fremadrettet være manglende overholdelse af påbud givet i medfør af § 351, stk. 5, 3. pkt., der skal være straffebelagt med bøde og henvisningen til § 351, stk. 4, 3. pkt., i § 373, stk. 3, 2. pkt., skal derfor korrigeres, så der henvises til stk. 5, 3. pkt., i stedet for stk. 4, 3. pkt. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 14

Overgangsbestemmelsen i § 404 i lov om finansiel virksomhed blev indført ved lov nr. 686 af 25. juni 2004 som følge af, at administrationselskaber som noget nyt skulle søge om tilladelse til udøvelse af deres virksomhed i henhold til § 14 i lov om finansiel virksomhed. Begrebet

administrationsselskaber anvendtes i bestemmelsen, således at investeringsforvaltningsselskaber samt udenlandske administrationsselskaber, som forvaltede danske investeringsforeninger og specialforeninger, omfattedes.

Administrationsselskaberne havde ikke tidligere været under et egentlig tilsyn, og med § 404 blev der indført en række overgangsbestemmelser. Blandt andet skulle administrationsselskaber, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2004 var godkendt til at administrere en eller flere investeringsforeninger eller specielforeninger indsende en ansøgning om tilladelse til at administrere investeringsforeninger og specialforeninger til Finanstilsynet senest 6 måneder efter, at loven trådte i kraft. Derudover skulle administrationsselskaber, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke opfyldte aktiekapitalkravet i den dagældende § 10, stk. 4, senest den 13. februar 2007 opfylde kapitalkravene i henhold til den dagældende § 126 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen er ikke længere relevant, idet perioden for overgangsbestemmelsens anvendelse er udløbet. Bestemmelsen foreslås som følge deraf ophævet.

Til nr. 15

Da det med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås, at §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophæves, er henvisningen til § 163, stk. 1, nr. 4, i § 416 i lov om finansiel virksomhed ikke længere relevant. § 416 er en overgangsbestemmelse, som undtager aktiver erhvervet før den 12. marts 2003 fra at være omfattet af de kvantitative begrænsninger, der foreskrives i § 163, stk. 1, nr. 4. Disse kvantitative begrænsninger foreslås ophævet med lovforslaget, hvorfor § 416 er overflødig og foreslås ophævet.

§ 2

Til nr. 16

Som følge af de ændringer, der foreslås med ændringsforslagets § 1, nr. 05, 09 og 14, foreslås også en ændret ikrafttræden for lovforslaget, da ændringerne bør træde i kraft hurtigst muligt. Denne ændring af lovforslagets ikrafttræden foretages ved indsættelsen af nyt stk. 2 i lovforslagets § 2, jf. ændringsforslaget § 2, nr. 17. Dette giver anledning til en ændring af lovforslagets § 2, stk. 1, hvorefter lovforslaget, med undtagelse af bestemmelserne nævnt i § 2, stk. 2 og 3, træder i kraft den 1. januar 2016. Med ændringsforslagets indsættelse af nyt stk. 2 i lovforslagets § 2, stk. 1, skal det nye stk. 2 også angives som en undtagelse til udgangspunktet om ikrafttræden 1. januar 2016. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 17

De ændringer, der foreslås med ændringsforslagets § 1, nr. 05 og 09, retter op på eksisterende henvisningsfejl i lov om finansiel virksomhed, og bør derfor træde i kraft i tilknytning til lovens vedtagelse, og ikke først den 1. januar 2016. Det samme gør sig gældende for den foreslåede ophævelse af § 404 i lov om finansiel virksomhed, jf. ændringsforslagets § 1, nr. 14, da anvendelsesperioden for overgangsbestemmelsen er udløbet. På denne baggrund foreslås det med ændringsforslaget, at ændringerne i § 1, nr. 05, 09 og 14, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.